

870.

Sy - ne - čku, sy - ne - čku, ve - lké sli - by má - me, ke - rý jich zru - ší - me,
ke - rý jich zru - ší - me, po - čet z ně - ho dá - me.

Synečku, synečku,
velké sliby máme,
[: kerý jich zrušíme, :]
počet z něho dáme.

Kdyby si putoval
do Jeruzaléma,
před hrubým oltářem
padl na kolena;

Do půl sedma roka,
zrovna sedum roků,
až by ti padali
červi z tvého boku.

Snadný já, děvečko,
snadný já počet dám,
dojda k farářovi
hned sa vyzpovídám.

na kolena padl,
sedům rázů omdlel,
ještě ti, synečku,
odpušcat nebudem.

Bodaj ťa, synečku,
metalo vředisko,
až by ťa hodilo
na naše smetisko.

Není, můj rozmilý,
není farář Pán Bůh,
on ti neodpustí,
dyž mu povíš pravdu.¹⁾

Dopušť, Bože, dopušť
takového hřmění,
by na ťa padalo
tři noci kamení.

Nekleň, milá, nekleň,
už jsu proklnutý,
snad mosím zahynút
pod ludskýmá ploty.

Pěkně já ťa prosím,
moja roztomilá,
budu já putovat
za tebe do Říma.

Bodaj ťa, synečku,
popadla hodoňka,
co by ťa držala
do půl sedma roka.

Pod ludskýmá ploty,
jako ten hnílý klát,
kerý sa nehodí
ani do kamen dat.

Aneb:

¹⁾ Nebude ti, milý,
vina odpuščena.
Ty musíš putovat
do Jeruzaléma.

Dyby si putoval
do Mariecele,
nejsú ti, synečku,
viny odpuščené.

472. FALEŠNÝ

871.

Sy - ne - čku v ha - li - ně, ne - se - dé ve - dle mne, já jsem ro - zhlá - še - ná po ce - lé dě - di - ně.

Synečku v halině,
nesedé vedle mne,
já jsem rozhlášená
po celé dědině.

Po celé dědině,
po celém městečku,
nesedé podle mne,
falešný synečku.

Falešný synečku,
jako falešný klíč,
nebudeš odmykat
mého srdečka víc.

872. *Jiné čtení*

Němaš tolej vlly
na každym baraně,
jako falešnych slův
při každym galaně.

jako falešnych slův
při každěj děvečce.

Štyry mile lesa
same jařabiny,
němaš v Baborově
pocivej děvčiny.

Němaš tolej vlly
na bilej ovečce,

Štyry mile lesa
sameho jalovca,
němaš v Baborově
pociveho chlapca.

p. C. Lelek